

København, den 25. november 2015

Sagsnr. 2015-2549/MKJ
2. og 5. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [advokat A] klaget over [advokat B], og [advokat B] har klaget over [advokat A].

Klagens tema:

[Advokat A] har klaget over, at [advokat B] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have draget omsorg for, at [advokat A's] salærkrav blev betalt af [forsikringssselskab] i forbindelse med afslutningen af en personskadeerstatningssag.

[Advokat A] har endvidere klaget over [advokat B's] salær på 30.000 kr. inkl. moms, og [advokat B] har klaget over [advokat A's] salær på 48.750 kr. inkl. moms.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 3. juni 2015, idet [advokat B's] klage over advokat [advokat A's] salær dog først er modtaget i Advokatnævnet den 29. juli 2015.

Sagsfremstilling:

[X] var den 22. november 2010 involveret i et færdselsuheld, og hun anmodede i november 2011 [advokat A] om at bistå sig i sagen over for skadevolders ansvarsforsikringssselskab, [forsikringssselskab]. Opdraget blev bekræftet ved brev af 17. november 2011, i hvilken forbindelse [advokat A] tillige gav prisoplysning til [X]:

"Min salærberegning:

Jeg beregner mit salær, efter hvor meget tid jeg bruger på sagen, hvor indviklet sagen er samt sagens betydning for Dem.

Min timetakst er kr. 2.500,00, hvortil kommer moms kr. 625,00, eller i alt kr. 3.125,00.

Idet der i Deres sag er en ansvarlig skadevolder, vil jeg anmode forsikringsselskabet om i overensstemmelse med gældende bestemmelser at bekræfte at være indforstået med at dække rimelige advokatomkostninger. Dog bemærkes det, at det er min erfaring, at forsikringsselskaberne ofte ikke kan yde tilsagn om dækning af mit fulde salær, hvorfor De må påregne, at der kan blive tale om egenbetaling. Endvidere bemærkes det, at det ansvarlige forsikringsselskab naturligvis ikke dækker advokatomkostninger i forbindelse med behandlingen af sagen overfor for Deres ulykkesforsikring(er) samt kommunen.

I juni 2014 besluttede [X] at skifte til [advokat B], og den 4. juni 2014 udstedte [advokatfirma I] en faktura, hvorved der blev beregnet et salær på 48.750 kr. inkl. moms for [advokat A's] arbejde i sagen.

Den 24. juni 2014 skrev [forsikringsselskab] følgende til [advokatfirma I]:

”Tak for din mail af 18. juni 2014, hvor du oplyser, at du udtræder af sagen.

Med hensyn til dit opgjorte honorar skal vi meddele, at vi ikke kan tilbyde at betale dette. Vi foretager afregning af rimelige advokatomkostninger ved sagens afslutning, idet vores afregning er til dækning af hele sagens behandling.

En eventuel afregning af dit salær, må din tidligere klient således selv forestå. En sådan afregning er [forsikringsselskab] uvedkommende.

Vi vil på baggrund af ovenævnte tillade os at betragte sagen som afsluttet overfor dig.”

[Advokatfirma I] anførte bl.a. følgende i sit svar af 25. juni 2014:

”Til orientering kan jeg oplyse, jeg har videresendt min faktura til [advokat B] og anmodet denne om at sørge for betaling ved sagens afslutning.

For god ordens skyld skal jeg dog anmode forsikringsselskabet om at meddele mig, når sagen afsluttes over for [advokat B], således jeg kan få vores omkostninger betalt.”

I e-mail – også af 25. juni 2014 – til [advokat B] anførte [advokatfirma I]:

"I forlængelse af [forsikringssselskabs] e-mail af g.d. skal jeg venligst anmode om, at De sørger for betaling af vores regning, når sagen kan afsluttes overfor forsikringssselskabet."

Den 30. juni 2014 skrev [advokat B] bl.a. følgende i en e-mail til [advokatfirma I]:

"I besvarelse af mail af 25.ds. skal jeg meddele, at jeg gerne erindrer [forsikringssselskab] om dit salærkrav, når jeg afslutter sagen, men jeg kan på ingen måde" sørge for betalingen". Jeg skal i den forbindelse ikke undlade at bemærke, at jeg umiddelbart finder salærkravet for stort, sagens behandling og resultat taget i betragtning."

Ved brev af 28. juli 2014 til [forsikringssselskab] fremsendte [advokat B] en opgørelse over erstatningskravet. Af brevet fremgår bl.a.:

"De anmodes endvidere om at erstatte rimelige advokatombkostninger, jf. sædvanlig praksis med 50% middelpceduresalær kr. 30.000,00 + moms, i alt kr. 37.500,00, der ligeledes kan overføres til min klientkonto.

Det bemærkes, at jeg har overtaget sagen fra [advokat C] og at jeg har anvendt ca 10 timer på sagen til møde med klient, gennemgang af bilag samt opgørelse af erstatningskravet.

Kollegialt skal jeg minde om, at [advokat C] har sendt en faktura til Dem af 4. juni 2014.07.26."

Ved brev af 13. november 2014 til [advokat B] fremkom [forsikringssselskab] med et forligstilbud, som blev accepteret af [advokat B] på vegne af [X] ved brev af 1. december 2014. Ifølge forliget skulle [forsikringssselskab] dække rimelige udgifter til advokat med 30.000 kr.

Ved e-mail af 15. december 2014 til [advokat B] anmodede [advokatfirma I] [advokat B] om at drage omsorg for, at fakturaen af 4. juni 2014 blev afregnet.

Ved brev af 18. december 2014 til [advokatfirma I] anførte [advokat B] bl.a.:

"Som det er Dem bekendt har min klient i mail af 7. december 2011 skrevet til [advokat D]:

"OBS. Jeg vil dog gerne (igen-igen) understrege, at det er meget vigtigt, at du underretter mig, hvis du skal lave noget, der ligger uden for, hvad [forsikringssselskab] dækker. Ikke fordi jeg ikke gerne vil have, at du aflaster mig mest muligt, men fordi min løn desværre ikke " egner sig til" at dække advokatsalær i

større stil. Den vigtige del af vores salæraftale ændrer ordrebekræftelsen og fuldmagten vel ikke noget ved, vel?"

Med mail af 7. oktober 2012 har min klient skrevet til advokat [advokat A]: " Jeg må dog gentage, at det er vigtigt, at du på forhånd får min accept, hvis der er noget i processen, der ligger uden for, hvad [forsikringsselskab] vil dække og som jeg eventuelt skal dække, da jeg i forvejen har rigeligt med udgifter til følgerne af påkørslen..."

De har således hele tiden været klar over, at min klient intet kunne/ville betale uden særskilt aftale, idet hun kun ønskede advokatbistand som ville blive erstattet af [forsikringsselskab].

At sagen har været behandlet af tre forskellige personer på Deres kontor, har formentligt ikke gjort sagsbehandlingen optimal rent tidsmæssigt, idet det må formodes, at alle tre har skullet bruge tid på at sætte sig ind i sagen og dens mange bilag.

At De ikke svarer [forsikringsselskabs] brev af 31. januar 2014, hvori henvises til Arbejdskadestyrelsens udtalelse af 22. januar 2014, kan skyldes mange og min klient ivedkommende forhold. Rent faktisk medførte det at hun skiftede advokat.

Jeg har svaret [forsikringsselskabs] ovennævnte brev og opgjort min klients erstatningskrav, hvilket De burde have gjort primo februar 2014.

På ovennævnte baggrund er min klient indstillet på, at betale Dem ovennævnte andel af omkostningerne, kr. 1.416,85 til fuld og endelig afgørelse af mellemværendet."

Ved faktura af 18. december 2014 afregnede [advokat B] et salær på 30.000 kr. inkl. moms, som blev dækket af den af [forsikringsselskab] udbetalte erstatning til dækning af rimelige advokatomkostninger.

Ved brev af 21. april og e-mail af 12. maj 2015 rykkede [advokat B] [advokatfirma I] for svar på hendes brev af 18. december 2014, og i e-mail af 25. maj 2015 meddelte [advokat B] [advokatfirma I], at hun nu betragtede sagen som afsluttet. Endvidere anførte [advokat B]:

"For god ordens skyld – og med henvisning til Retsplejelovens § 146, stk 2 – bemærkes, at jeg ikke finder anledning til at indgive salærklage til Advokatnævnet inden 1 års fristen, da jeg ikke har modtaget noget kvalificeret svar på mit brev af 8. december 2014 og derfor går ud fra, at De har frafaldet krav på betaling af faktura 59260 af 4. juni 2015."

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Adfærdsklagen

[Advokat A] har påstået, at [advokat B] har tilsidesat god advokatskik ved at have accepteret den af [forsikringsselskab] foreslåede erstatning til dækning af rimelige advokatomkostninger uden forinden at have indhentet samtykke fra [advokatfirma I].

[Advokat A] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at [advokat B] har afregnet et salær på 30.000 kr. inkl. moms, mens hun alene har tilbudt [advokat A] et salær på 1.416,85 kr. Det forbundne arbejde for [advokatfirma I] stemmer ikke overens med [advokat B's] tilbud, da [advokatfirma I] har udført størstedelen af arbejdet i [X's] sag. Det er derfor i strid med god advokatskik, at [advokat B] har accepteret [forsikringsselskabs] tilbud uden samtykke fra [advokatfirma I] for derefter at tildele sig selv næsten hele salæret.

Salærklagen

[Advokat A] har påstået, at [advokat B's] salær skal nedsættes og har til støtte herfor fremsat samme anbringender som ovenfor under adfærdsklagen, ligesom [advokat A] har gjort gældende, at det af [forsikringsselskab] udbetalte salær skal fordeles, således at [advokat B] modtager 10.000 kr. inkl. moms, mens [advokatfirma I] modtager 20.000 kr. inkl. moms.

[Advokat A] har ikke udtalt sig i anledning af den af [advokat B] indgivne salærklage.

Indklagede:

Adfærdsklagen

[Advokat B] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende:

At hun kollegialt har oplyst [forsikringsselskab] om at huske [advokat A's] salærkrav,

at hun ikke har givet tilsagn eller på anden måde lovet [advokat A] at sørge for betaling af hendes salær og heller ikke har været forpligtet til det,

at hun ikke har haft pligt til at indhente [advokat A's] samtykke ved accept af [forsikringsselskab] forligstilbud,

at hun har tilbudt [advokat A] en del af salæret, der er betalt af [forsikringsselskab], men at [advokat A] imidlertid ikke har ønsket at drøfte denne fordeling og ikke har svaret på hendes henvendelser og derved udvist retsfortabende passivitet.

Sammenfattende gøres det gældende, at sagen er behandlet korrekt med fornøden grundighed og hurtighed.

Salærklagen

I forhold til den af [advokat A] indgivne salærklage har [advokat B] påstået salærgodkendelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at salæret er rimeligt både i forhold til medgået tid, sagsgenstandens størrelse og resultat samt retspraksis, og at [advokat A's] salærkrav ikke kan rettes mod [advokat B].

[Advokat B] har påstået, at [advokat A's] salær skal nedsættes og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at sagen ikke er blevet behandlet med fornøden grundighed og hurtighed, men at denne tværtimod har ligget i mere end et halvt år, uden at [forsikringsselskabs] henvendelse blev besvaret, og uden orientering til klienten, ligesom [advokat A] ikke har svaret på hendes breve og e-mails.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Adfærdsklagen

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

I forbindelse med at [advokat B] overtog [X's] erstatningssag, foretog [advokatfirma I] afregning af sagen og anmodede [advokat B] om at drage omsorg for betaling heraf, når sagen kunne afsluttes over for skadevolders ansvarsforsikringsselskab, [forsikringsselskab].

I e-mail af 30. juni 2014 til [advokatfirma I] præciserede [advokat B], at hun alene ville påtage sig at erindre [forsikringssselskab] om [advokatfirma I's] faktura, men at hun ikke ville sørge for betalingen.

Advokatnævnet finder, at [advokat B] ikke har tilsidesat god advokatskik i forbindelse med sagens afslutning. Advokatnævnet har i den forbindelse særligt lagt vægt på, at [advokat B] har haft til opgave at sikre det bedst mulige forlig for [X], hvorimod [advokat B] ikke har haft nogen forpligtelse til at inddrage [advokat A] ved forligets indgåelse. Advokatnævnet har endvidere lagt vægt på, at [advokat B], som lovet [advokat A], erindrede [forsikringssselskab] om [advokatfirma I's] faktura, men at [advokat B] ikke har haft nogen særlig forpligtelse til at sikre, at [advokatfirma I's] salærkrav forlods blev betalt af [forsikringssselskab], eller blev fordelt i det tilfælde, at [forsikringssselskabs] erstatning for rimelige advokatomkostninger ikke kunne dække de samlede advokatudgifter.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [advokat B] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor [advokat B].

Salærklagen

Advokatnævnet finder, at [advokat A] ikke har den fornødne retlige interesse i at klage over [advokat B's] salær, hvorfor salærklagen afvises i medfør af retsplejelovens 146, stk. 1, e.c., jf. § 17, stk. 1, i bekendtgørelse om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandlingen af klager over advokater m.v.

Med samme begrundelse, og idet [advokat B's] klage over [advokatfirma I's] salær er for sent indgivet, jf. retsplejelovens § 146, stk. 2, afvises denne salærklage.

Herefter bestemmes:

[Advokat B] frifindes.

[Advokat A's] klage over [advokat B's] salær afvises.

[Advokat B's] klage over advokat [advokat A's] salær afvises.

På nævnets vegne

Jon Stokholm